

**Kort tal, efter underrättelen
om det å konungen åsyftade
mord, hållit från ...**

Frost, Lars,

1700-1829 81 Ca Gust. III Br. 1792

National Library
of Sweden

J. H. J. N.
Kort Tal,
efter underättelsen om det
å

Nu. In
N. N. N.
(P. N.)
Just. III. 100
1700^a - 1829
1792

Konungen

åsyftade mord,

hållit

från Altaret uti Malms Stora-Kyrcka,
Palm-Söndag efter slutad Guds-tjenst

af

Mag. LARS FROST,

Extra Reg. Pred.

LUND, 1792.

Tryckt uti BERLINGSKA Boktryckeriet.

Imprimatur.

Ex Protocollo Conf. Eccles. Lund.

d. 16 April. 1792.

Ad mandatum

VILH. FAXE

Conf. Notarius.

Wärdaste Åhörare!

Jag är befald, at tala på denna stunden, på detta owanliga rummet; men om owanliga och i tideböckren oerhörda händelser. Hvad under, om J finnen mig staplande, då mit hjerta känner de hästigaste rörelser, wäckte af sorg och håpenhet? Jag lyder likwål en så wördad besfallning; men icke utan fruktan at misshaga dem, som wänta wältalighetens röst. Dock hjertats språk behöfwer inga lånta prydnader. Mit hjerta och mina tårar skola tolka det öfriga.

J lären redan, Wärdaste Åhörare! giffa, at jag nu skal nämna den för Nationen skymfande, den för alla redelige smärtande, den i
Sveits

Swenska Annaler okända, och för vårt dyra
Konunga-hus högst bedröfweliga händelse, som i
dessa dagar träffat vår dyre Konungs Person,
då Han, genom et mordiskt skott, blifwit dödt,
af en förrådsk hand, innom Sin egen borg och
fäste. Wilen J, at jag skal nämna honom,
denne olyckelige, denne brottsling? Nej, J kän-
nen honom alla; han är för mycket känd af
sina gjerningar. Kanstje det är den enda, hwar-
med han welat tillskjuda sig Estertwerldens min-
ne; men en hogkomst, behåstad med ewig skymf
och förbannelse.

Et och tjuugo år äro snart förflutne sedan
vår Store GUSTAF besteg Swenska Thronen.
En Thron, hwartil Hans stora wishet, Hans
ogemena dygd, Hans ömna hjerta gaf honom
en äfwen så ostridig rätt, som Hans höga börd
och födsel. Til denna Thron upsteg Han lifsomt
på Folkets arlar, hyllad af Nationen, wälsignad
af Folket och beundrad af hela Norden. Så många
hjertan i landet, så många Throner för GUSTAF.

Hvem igenkänner icke här anledningarna
til den utwidgade magt, som, med Folkets ry-
sta, men allmänna bifall, strax derpå lade grun-
den til vår nya och sälla Regering? Des bud
antogos och infördes, icke med Nationens tårar,
icke med Folkets förtroek, icke med blods utgjutel-
se. Nej, J minnens sselwe, at den kostade in-
gen droppa blod, ingen Undersåtares lif, ingen
Medborgares lidande. Folkets ryfnad wisade ju
deras allmänna samtycke. Han emottog Magten,
icke til at förtroeka, utan at gjöra wäl. Han tog
den

den, för at gjöra sit Folk lyckeligt. Han tog
den, at gifwa sit ädla hjerta en större werknings-
krets, och flera tillfällen at gjöra godt.

Huru lätt at upträcka spåren häraf i hela
GUSTAFS Regering! Första frugten blef at
förena Folkets af oenighet sönderdelade hjertan,
beskydda Religion, at upmuntra äran, at gynna
wettenskaperna, at uprätta handel och försäkra
flögder, at sätta åkerbruk och näringar i flor, och
mynt wäsendet på en stadgad fot. Flere år fram-
skrida i mynighet och wälmåga, under Herrans
hand. Wi syntes så mycket sällare, som Thron-
nen bestådes genom en Kron-Prints födelse,
Hwars ankomst war så lår som efterlångtad.
Korteligen: Swerige syntes blomstra i sällhet,
under et stadgat Regerings-sätt. O, at den
stunden warat ewigt!

Men et mola framstrider. Et afgrundens
foster wisar sig; en ond ande, afwundsjuk och
misunsam öfwer wår lycka, upblåser en eld, af
Utlånsk hand uptänd, af Inhämsk afwund un-
derhållen. Konungen nödgas föra et krig, för at
skydda Sig och sine trogne Undersätare. Wapu-
skiftas. Många Hjeltar stupar. Blodet röker och
flere hjertans tankar uppenbaras. Men dragom
täckelset öfwer detta ohyggeliga Sorgespel.

Ständer församlas, och Magten stadgas i
Konungens händer, genom en Akt, aldrig mis-
brukad; men i sig self wålgjörande, i sig self
nyttig för et söndrat folk. Friden, den sälla Fri-
den, blir en druswa på denna Stam, af
GUSTAFS hand planterad och rotad. Den
första

första frugt hade bordt blifwa wälsignelse och tacksamhet, inbördes frid och enighet. Wi önskade det, wi trodde det, efter et nytt Riksmöte, hwars alla rådslågningar beseglades med Fullmäktigars enhälliga bifall och röst. Hvad återstod för et Folk at blifwa lyckeligt om icke tiden?

Men jag ryser; min blod är färdig at stelna. En bedröfwelses post utbläser denna faseliga tidning: Konungen är sturen. Wi fråga alla med ängsliga hjertan: Är Konungen död? Nej, Konungen lefwer. Gud ske lof! Konungen lefwer, för at ännu förja för Swea Folk. Konungen lefwer, för at göra Sverige lyckeligt. Konungen lefwer, icke at förbanna, utan wälsigna sit Folk. Men Han lefwer tillika, för at hämnas det grusweligaste nidingss mord, som warit begångit innom Swea gränser, och som tides böckren kunna upwisa; Han lefwer, til at trampa agget och kufwa afwunden.

Återkommen från et blodigt krig, der tusende faror omringat Honom; emottagen med fridens lagrar af et tacksamt Folk; å nyo lif, som byllad genom Utfickades wälsignelser och lyckönskningar, samt Folkets återställande röst; hemkommen i Sin borg, uti Rikets lysande Huswudstad, til Sin kära Anhörighet och trogne Underfåtare, möter Honom et grusweligt mordskott, som på en gång hotar Hans och Sveriges lif.

Kunnen I höra detta, Wärdaste Åhörare! utan rysning, utan häpenhet, utan sorg? Nej, alla, som icke hafwa hjertan hårdare än sten, måste

måste bada sig i tårar. Den störste, den mildaste Regent är icke säker i Sit eget Land, ibland Sit eget Folk. Hvad hafwen J då för säkerhet? Men Gud skje lof! Konungen är säker i Guds hand. Konungen är säker i alla trogne Undersåtares hjertan. Konungen är säker, genom uplyste och rådige Läkares omsorg. Och hwilken af oss skulle Han icke kunna anförtro Sit lif? Är någon så stor niding ibland oss, han stige fram, at wi må få känna honom!

Men mina ömma rörelser binda min tunga. Jag är nästan oförmögen, at i detta sorgesämnet längre tala. Samlom då wår förmåga, alla Själens och Sinnens krafter, för at fullgjöra det ändamål, hwarföre jag på denna stunden talar Eder: Konungaen lefwär; Konungen är ännu utan fara. Wi, som trogne Undersåtare af en så stor och i hela Europa beundrad Regent; wi, som ej annat kunna än förbanna en så trolös gjerning; wi, säger jag, äro skyldige, at inför det Gudommelige Majestätet hemblåra innerliga tacksamhets offer, derföre at han i sin milda Förshyn wakat öfwer Konungens lif, och i nåde afwändt en ytterligare hotande fara, som kunnat störta et älskadt Konunga hus i djupaste sorg, et fattigt land i yttersta wåda, och akas hjertan i et qwas af ångslan och bedröfwelse.

O! mildaste Gud och Förbarmare, när wi nu blande wåra tårar med wåra suckar; så hör dit återlösta Folk, nu då wi i nöden rope til dig. Herre tag, Herre tag wår dyre Konung til et ewigt föremål för dit milda beskydd och bistånd,
fått

sätt honom såsom et insegel på din högra hand, be-
 wara honom, som din drottning; förhjelp honom
 snart til hälsan, wälsigna läkemedlen, styrk hans
 krafter, gör hans Regering lång och säll. Gif
 honom alt framgent samwetsdmme, rebelige och
 trogne Ambetsmän och Tjenare, som förwara
 Thronen för alla trolösa andar; på det hans
 Kongl. Majestät Sjel, alt hans Hus och Folk
 måtte äga största säkerhet. Utwänd ock, nådige
 Gud! alla straffdomar från et syndigt land;
 hämn icke ofskyldigt blod på oss, wi som äro
 ofskyldige, som icke hafwa del i denna Mansens
 blod; utan hjelp och fräls dit Folk för Jesu skull!
 Ja, Konungen wäl bewara, och skydda med
 din hand, hans lifstid länge spara, til frögd
 vårt beta land; gif honom lycko god, dit
 Folk med nåd regera, och fienden för,
 störa, med wäldigt hjeltemod!

A M E N.

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8

Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

Centimetres

TIFFEN® Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue

Cyan

Green

Yellow

Red

Magenta

White

3/Color

Black

